

Slaapkop!

Assepoes: 'Hé, zus, wakker worden, slaapkop! Het is al elf uur. De zon is al op.'

Doornroos: 'Gaap! Niet zo panisch, Assepoes. Ik was al een poosje wakker.'

Assepoes: 'Echt niet! Ik hoorde je tot in mijn paleiskamer snurken. Die ligt vijftig meter bij jou vandaan. Mijn muren trilden. Mijn stoel viel om. Laat je toch eens nakijken! Zoveel als jij slaapt, is écht niet normaal. Het is vast iets medisch. Het valt echt iedereen op, zoveel als jij slaapt.'

Doornroos: 'Ik niet normaal? Dat moet jij zeggen, zus! Laat me niet lachen. Ik zit niet elke avond op een pompoen en wens dat het een auto wordt.'

Assepoes: 'Een kóéts, geen auto, Doornroos. Auto's slurpen benzine. Dat is niet economisch. En een koets is ook veel idyllischer. Stel je voor: dravende paarden. Sneeuw die zacht valt. Een romantische prins. Lieve woordjes! Daar kan een auto nooit tegenop! Nooit van zijn leven!'

Doornroos: 'Heel aardig, maar niet waar. Het ligt heel anders. De laatste keer had je twee gorilla's voor de koets. Het sneeuwde niet. Het goot van de regen. Je koets was lek. Je prins had de griep. Hij gebruikte je jurk als zakdoek.'

Assepoes: 'Wat ben jij cynisch, Doortje! Het is maar goed dat prinsen in jouw sprookje geloven. Anders trouwt er nooit iemand met je. Nooit!'

Doornroos: 'Hoe bedoel je dat?'

Assepoes: 'Oeps, niks!'

Doornroos: 'Zeg op!'

Assepoes: 'Nee, echt niet.'

Doornroos: 'Vertel. Of ik gooi je pompoen uit het raam. Dan heb je geen koets meer.'

Assepoes: 'Dat maakt me niks uit. Dan loop ik wel naar het bal. Dat is goed voor de lijn.'

Doornroos: 'Ik knip een gat in je jurk.'

Assepoes: 'Een gat in mijn jurk? Och, dat staat wel komisch.'

Doornroos: 'Goed. Dan zeg ik tegen de prins dat je een flapoor hebt.'

Assepoes: 'Wat? Wat?'

Doornroos: 'En dat je 's nachts een beugel draagt.'

Assepoes: 'Nee! Help! Zeg dat niet! Zeg dat niet!'

Doornroos: 'Nou, vertel op dan. En nu de waarheid! Waarom is het goed dat prinsen in mijn sprookje geloven?'

Assepoes: 'Iedereen denkt toch dat iemand je lang heeft laten slapen?'

Doornroos: 'De boze fee, ja. Dat is de waarheid.'

Assepoes: 'Het was geen boze fee.'

Doornroos: 'Huh, hoe bedoel je?'

Assepoes: 'Mama nodigde iedere keer een prins uit. De ene was nog fantastischer dan de andere. Maar dan ontmoette zo'n prins jou. En dan zei jij dat je hem lelijk vond, of dom. Of scheel. Of dat hij een krom been had en raar haar. Dat vond mama erg problematisch.'

Doornroos: 'Hoe bedoel je?'

Assepoes: 'Mama was bang dat geen enkele prins dan nog met je wilde trouwen. En ze had nog een stapel slaappillen. In haar kastje. Dus...'

Doornroos: 'Je bedoelt...'

Assepoes: 'Elke keer als er een prins komt, doet ze een pil in je thee. Ze hoopt op die manier dat zo'n prins met je trouwt. Vóóordat je wakker wordt.'

Doornroos: 'Wat? Dus het is niets medisch? Dat ik steeds in slaap val? Elke keer maar opnieuw?'

Assepoes: 'Sorry, zus.'

Benny Lindelauf